

Fietse mor ...

Jaere geleeje zat 'k naer de raodio te loistere. 'n Rippertaozie over de Tour de France. 'n Grôte groep wielrenners rijdt dan drie weke lang, dag voor dag, op 'n fietsie deur Frankrijk. Dà doen ze ellek jaer, al sund menseheugenis. In die tijd was 't nie zo makkelijk om de Tour te vollege as nou. Je hoof je tillevisie mor aan te zette en je zit op d'n eerste rij. Je fietst as 't waere mee zonder moei te worre. Je hoof nò nie êêns nae te denke over wat 'r beurt. De praoters bij d'n uitzending houwe je van menuut tot menuut op de hôôgte. Vroeger kò je 't allêênig mor vollege op de raodio. Jan Cottaor, Baorend Baorendse, Theo Koome, ze wisse aalles meraokels mooi en veraal spannend in d'n huiskaomer te brenge. Ze maokte d'r ok wel is 'n potjie van hoor! As ze niks wisse te vertelle, verzonne ze gewoon wat. Zô weet ik nog goed dà Baorend Baorendse in d'n uitzending 't bericht deur kreeg dà Pompeville was gevaalle. Kompjoeters bestinge nò nie, zôôdat 't voor hum nie zôô gaauw op te zoeke was wie die Pompeville wel moch weze. Baorend riep luid en duidelijk in de microfoon: "Naome zegge me niks, rugnummers mot 'k hebbe!" Dan zou die temenste effe op z'n lijsie kenne kijke over wie ze 't toch hadde. Lae nou die Pompeville d'n eerste menister van Frankrijk weze, waervan op die middag de regering was gevaalle...

Dôôping

Wie 't over wielrenne het, praot binne de kortste kere over dôôping. Gao me nou nie vertelle dà je nie weet wat dat is. Jan en Aalleman gebruikt 't in 't daegelijkse leve. Allêên, dan noeme we 't medicijne. 'n Pillechie tege dut, 'n poejertie tege dat. 'n Dranksie voor de zere keel. 'n Smeertie hier en 'n smeerseltje daer. Ingenome en deurgeslikt. Gevreve op de zere nek of de stijve kuit. Gehaold bij d'n appetheek op recept van d'n dokter of gewoon zellef gehaold op aanraeje van 'n goeje kennis bij 't Kruidvat. We houwe ons aaige 'n hortie rustig en we kenne d'r al gaauw weer tege. Weg koppijn, buikpijn, stijve spiere, nie meer aan de rees of rapperd. We benne weer hêêmel opgeknap! Zô zel 't ok bij die wielrenners in 't begin wel begonne zijn. 'n Asperientjie hiervoor, 'n wonderdranksie daervoor, 'n pillechie en gao zô mor deur. Aalles op recept van 'n goeje verzurreger. 't Mos wel gaauw waareke, de vollegenden dag mos t'r ommers weer voor zô 'n 200 kilemeter op de fiets worre geklomme. Aal of nie baareg op, de Tour hà gêên ziekteverlof. Jammer genogt liepe d'r ok minder goeje verzurregers rond. Die hadde d'r genog kaes van gegete om te wete dà bepaolde pillechies ok wel is konne hellepe om harder te kanne gaon fietse. Zellefs zôô hard, dà je d'r mee kon winne. Bèjaot, as de aandere fietsers wà namme, waerom jij dan nie? Netuurlijk nie eerlijk, en dà je d'r laeter aan dôôd kon gaon wier d'r deur de verzurregers nie bij verteld ... Helaos benne d'r al hêêl wat slachtoffers gevaalle en 't end is messchie nog lang nie in zicht!

Premie bij de bel

In Slierecht wor ok al jaere hard gefietst. Wij deeje dat zellef al in onze kaanderjaere. Dan wier de zôôgenaomde Ronde van Wijk A gehouwe. Op gewone fietse, zonder versnellinge en mè trugtrapremme. De start was ter hôôgte van de vroegeren ijsbaon. Mò je je dat is voorstelle met 't hedendaegse verkeer... Effe v'rbij kapper 't Hart doke me d'n Boslaon af en racete aan 't end daervan over 't fietspad richting Witte Brug. Bij de Kaoi koerste me d'n dijk weer op. Langs 't perkoers stinge hêêl wat mense te kijke. Ze moedigde ons opgetoge aan. Zô

wiere d'r, al naer wat was afgesproke, twêê of drie rondjies gereeje. 'n Heel spektaokel, glôôf dat mor! De rapste kreeg veul applaus en d'n êeuwige glorie. Ok wordt 'r al jaere d'n echte Ronde van Slierecht verreeje. 'k Weet nog dà 'k de mannerenners voor 't eerst over de Maarwestraet, de Singel en de Middeldiepstraet d'r rondjies zag rije. Wà gong dat hard zeg! Premies bij d'n bel, beschikbaor gesteld deur de plaetselijke middestand. Eindsprint haaleverwege de Singel. De ronde had ok 'n dêêlnemer uit Slierecht zellef. Gerrit van den Baareg, deur de weeks segaoreboer in de Kaarekbuurt, in z'n vrije tijd 'n goeje ammeteurrenner. 'n Aandere Slierechter dee klandestien mee. Hij zel wel vernome hebbe, dat 'r mooie premies wazze bij d'n bel. Hierdeur gelokt, sprong Aoi de Jaoger, bij iederêên beter bekend as 'De Wap', op 'n daomesfietsie en hij besting 't werempel om 'n hêêl rondjie mee te koerse. 'n Enorreprestaosie. Hij wier luid aangemoedigd, mor de orgaonisaosie haalde 'm uit de wedstrijd. Gelache hebbe me wel om de toere van onze durrepsegenoot!

Pilsies

Mijn aage grôôtste wielerprestaosie is wel 'n tocht mè vriende, op 'n ouwerwetse fiets met trugtrapremme en zonder versnellinge, van Slierecht naer Koblenz in Duitsland gewist. 'n Plaets aan de saomevloeiing van de Moezel en de Rijn. Toe 'k 'n pôôsie trug met d'n oto deur de Ardenne ree, nam 'k in gedachte m'n petjie af voor m'n aage. Wat 'n heuvels hebbe me daer genome en dat ok nog is met 'n volle kampeerdersuitrusting! Niks gêên pille of aandere middele. Hôôguit 'n paor pilsies. Jaot, en azzie dan op je bestemming was, hà je hôôguit 'n paor rusdaege eer ie al weer aan d'n trugtocht mos beginne. Wà zou Theo Koome d'r 'n prachtige rippertaozie van hebbe kanne maoke. Baorend Baorendse zou aan ons niks gehad hebbe. Rugnummers droege me ommers nie ...

Besjaon

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôôas de stambôôme van de families Van der Vlies, Vroege en Cleton. Kom ok 's 'n kijksie neme in ons clubgebouw 't Onderhuys (Kerkbuurt 243). We zijn nou effe mè vekansie, mor in september benne me d'r weer!